

Sáng tác vàng Công viên buồn

© của HOÀNG ANH

Thầy giáo đứng dậy đi ra khỏi lớp. Người thầy mặc bộ quần áo trắng, tay cầm cặp sách, đi về phía cổng trường. Những người học trò nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi. Những người học trò nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Thầy giáo nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu. Thầy giáo không quay đầu lại, chỉ nhìn thẳng về phía trước, bước đi chậm rãi.

Con đường định mệnh CỦA THUY-TRANG

(TIẾP THEO)

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

Mai biết được rằng thầy giáo đã đi, anh cảm thấy buồn, buồn đến nỗi anh không thể đi được nữa. Anh chỉ ngồi đó, nhìn theo bóng lưng thầy, lòng họ nặng trĩu.

TIP TOP Astro Boy Việt Nam

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

Một bay kiêu ngạo... (tiếp theo)

TĂNG NHANH SỨC KHỎE

CÉTONIC

Quý vị đã dùng nhiều loại sinh tố? Nhưng CÉTONIC bao gồm tất cả những dưỡng chất cần thiết cho cơ thể, giúp tăng cường sức khỏe, làm đẹp da, và giúp cơ thể hoạt động tốt hơn.

SINH-TỐC BẢO-CHẾ ĐẶC-BIỆT ĐỂ NGÂM TAN DẦN

MỆT MỎI sau vận động quá nhiều
MẤT SỨC sau khi đau
CÁC CỤM CÀM CUM
Trong các cuộc tranh đấu thể thao

(QUINN VOT, NE DAP, BONG TRON)

CƠ BẢN ĐÃ ĐỦ TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

KINH-TIỀN

274, HAI BÀ TRƯNG, SAIGON (XOÀ NHÀ THO TÂN-ĐINH)

do sự điều khiển của Quàng họ gia chuyên nghiệp - tất nghiệp trường quốc gia quàng họ Pháp quốc

Chuyến thăm
thứ nhất theo kế hoạch và các loại kinh nghiệm, viên thuốc này sẽ giúp bạn đạt được kết quả tốt nhất.

GLUTASCORBINE
BỔ ĐỐC và BẮP THỊT

BỔ ĐỐC và BẮP THỊT TĂNG CƯỜNG TRỊ NHƯ CHỐNG LẠI SỰ MỆT MỎI

VIỆN BẢO CHẾ BAYN BAYN BAYN
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Mọi người một bàn chải răng

Hynos PHOSPHATE

KEM ĐÁNH RĂNG

Hynos PHOSPHATE

Với Hynos PHOSPHATE

đánh răng sớm chiều răng tươi sáng nhiều

Hynos PHOSPHATE
mang lại cho quý vị một hàm răng trắng trong, những nụ cười rạng rỡ, một nụ cười tươi sáng, nếu quý vị chải răng 2 lần trong ngày.

